

Motion till riksdagen

1989/90:K313

av Margitta Edgren och Jan-Erik Wikström (båda fp)

Tjänst som språkvårdare i riksdagen

Vården av det svenska språket blir alltmera angelägen. Konsten att skriva klart, skriva enkelt, skriva kort och skriva svenska – som Erik Wellander uttryckte det – tycks bli allt svårare. Frestelsen att låta språket bli byråkratiskt och formellt är svår att motstå. Även vi riksdagsmän faller alltför ofta för den.

Det är inte heller lätt att hålla språkkänslan levande när lektyren ofta består av utredningsbetänkanden, propositioner, motioner och utskottsbetänkanden. Till detta kommer att många ledamöter inte i sina tidigare yrken haft anledning att skriva texter som skulle bli offentliga och offentligt granskade.

Såväl regeringskansliet som Sveriges Riksradio har anställt särskilda språkvårdare med uppgift att dels granska texter, dels medverka i utbildning av dem som i sina arbetsuppgifter har att tala offentligt eller skriva texter för offentligt bruk.

Med denna motion vill vi föreslå att en språkvårdare anställs i riksdagen. Hennes (eller hans) uppgift bör vara att leda kurser för riksdagens ledamöter och tjänstemän och att stå till förfogande för enskilda ledamöter som vill ha sina utkast till motioner eller anföranden granskade från språklig synpunkt. Detta förslag bör närmare prövas av förvaltningsstyrelsen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger förvaltningsstyrelsen till känna vad i motionen anförts om språkvård för riksdagen.

Stockholm den 24 januari 1990

Margitta Edgren (fp)

Jan-Erik Wikström (fp)